

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

F.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis, habentes, illis aliàs in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque: volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii Publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ: Quodque eadem præsentibus litteræ, seu illarum exempla ad valvas Basilicarum S. Ioannis Lateranensis ac Principis Apostolorum de Vrbe & in Acie Campi Floræ affixa omnes ita arctent & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent. Dat. Romæ apud S. Mariam Majoris sub Annulo Piscatoris die XII Septembris MDCXXVIII. Pontificatus Nostri anno sexto.

M. A. Maraldus.

E.

Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita censuit, per Confirmationes privilegiorum, quas Regulares à Sede Apostolica post Sacrum Concilium Tridentinum obtinuerunt, nequaquam revixisse Privilegia prius ab eodem

Concilio, ac deinde etiam ipsius congregationis Decretis sublata, atque extincta, si quæ habebant, absolvendi à casibus Ordinario loci reservatis; Quemadmodum nec indulta absolvendi à casibus contentis in bulla, quæ in Die Cœnæ Domini legi consuevit, utpote sublata per annuam ipsius Bullæ publicationem, vires aut robur acquisivisse ex subsequentibus Privilegiorum confirmationibus: Ac proinde Regulares, cujusvis ordinis, congregationis, societatis & instituti, etiam necessario exprimendi, nec intra nec extra Italiam in vim Privilegiorum, aut confirmationum ejusmodi, quas vel hætenus obtinuerunt, vel deinceps fortè obtinebunt, posse quæquam absolvere ab eisdem casibus in Bulla Cœnæ aut Ordinario loci reservatis. Ac si secus egerint, absolutiones nullas, atque irritas fuisse, ac fore. Ab aliis vero casibus & Censuris Sedi Apostolicæ reservatis, si quidam Regulares habeant à Sede Apostolica absolventi facultatem, illam extra Italiam minime sublatam fuisse iisdem Sacræ Congregationis Decretis, hac de re editis jussu San: mem: Clementis VIII.

Quam Sacræ Congregationis sententiam Sanctitas Sua ad se relatam approbavit, mandavitque ab omnibus, ad quos pertinet, inviolabiliter observari. Romæ 17 Novembris, 1628.

F. A. Card. S. Honorii.

Loco † Sigilli.

P. Fagnanus Secr.

F.

DE EXEMPTORVM PRIVILEGIIS

Circa animarum curam & Sacramentorum administrationem, Sanctimonialium Monasteria, & prædicationem verbi DEI.

TV scias nonnulla dubia super ista Constitutione exorta fuisse, super quibus emanatæ sunt declarationes Sacræ Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Inter-

pretum, ab istomet Gregorio, & S. D. N. Urbano VIII ejus Successore, respectivè approbatæ, quæ hic subsequuntur.

vj E c

GRE-

Edita An-
no Dom.
1623.

GREGORIVS
EPISCOPVS,
Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

INSCRUTABILI DEI providentia universalis Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus praesidentes, pastoralis nostrae sollicitudinis partes esse dignoscimus, in eam curam praecipue incumbere, ut à dignis & probatis tantum sacerdotibus sanctè administrantur Ecclesiastica Sacramenta, atque ut Virginum Deo sacrarum Monasteria diligentissimè custodiantur, & viri assumantur idonei ad Praedicationis officium salubriter exequendum.

§. 1. Sanè Tridentinae Synodi decretis providè cautum est, nullum Presbyterum, etiam regularem, posse Confessiones saecularium etiam sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut alias idoneus judicetur, & approbationem quae gratis detur, obtineat.

§. 2. Nec non ut in Monasteriis, seu domibus Virorum, seu mulierum, quibus imminet animarum cura personarum saecularium, praeter eas, quae sunt de illorum Monasteriorum seu locorum familia personae; tam regulares, quam saeculares ejusmodi curam exercentes, subsint immediatè in iis, quae ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, jurisdictioni, vilitationi, & correctioni Episcopi, in cujus Dioecesi sunt sita. Itemque ut Episcopi universi sub obestatione Divini Iudicii & interminatione maledictionis aeternae in omnibus Monasteriis sibi subjectis Ordinaria, in aliis verò Sedis Apostolicae auctoritate clausuram sanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restitui, & ubi inviolata est, conservari maximè procurent, inobedientes atque Contradictores per Censuras Ecclesiasticas, aliasque poenas quacunque appellatione postposita, compescerent.

§. 3. Atque ut Regulares in Ecclesiis suorum Ordinum praedicare volentes, se coram Episcopis praesentare, & ab eis benedictionem petere teneantur; in Ecclesiis verò, quae suorum Ordinum non sunt, nullo modo praedicare possint sine Episcopi licentia: Contradicente autem Episcopo, nulli, etiam in suorum Ordinum Ecclesiis praedicare praesumant.

§. 4. Verum quia experientia compertum

est, Ecclesiastici Regiminis rationes postulare, ut decretis ejusmodi aliquid adjungatur: maturà deliberatione Nostrà & ex certa scientia ac de Apostolica potestatis plenitudine, hac generali, ac perpetuè valitura constitutione decernimus, statuimus & declaramus, ut deinceps tam regulares quàm saeculares, quomodolibet exempti, sive animarum curam personarum saecularium Monasteriis, seu domibus regularibus aut quibusvis aliis Ecclesiis vel beneficiis sive regularibus, sive saecularibus, incumbentem exerceant; sive alias Ecclesiastica Sacramenta, aut unum ex illis ministrant praevia Episcopi licentia & approbatione; sive quoquo modo in dictae curae exercitio, aut in eorundem Sacramentorum, vel alicujus ex illis administratione de facto, absque ulla auctoritate se ingerant: in his, quae ejusmodi curam, seu administrationem concernunt, omnimodae Jurisdictioni, vilitationi & correctioni Dioeceseo Episcopi tanquam Sedis Apostolicae delegati, plenè in omnibus subjiciantur. Ad haec tam regulares, quam Saeculares hujusmodi nullis privilegiis, aut exemptionibus tueri se possint, quo minus, si deliquerint circa personas intra septa degentes, aut circa clausuram, vel circa bonorum administrationem Monasteriorum monialium, etiam regularibus subjectarum, ab Episcopo loci similiter tanquam ad hoc Sedis Apostolicae delegato, quoties & quando opus fuerit, puniri & corrigi valeant.

§. 5. Confessores verò sive saeculares quomodocunque exempti, tam Ordinarii, quam extraordinarii, ad Confessiones Monialium, etiam regularibus subjectarum, audiendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo Dioeceseo idonei judicentur, & approbationem, quae gratis concedatur, obtineant. Sed & administrantes bona ad ejusdem Monasteria Sanctimonialium, ut praesertur, etiam regularibus subjectarum, pertinentia, sive regulares extiterint sive saeculares quomodolibet exempti, Episcopo loci, adhibitis etiam superioribus regularibus, singulis annis rationes administrationis, gratis tamen exigendas, reddere teneantur, ad idque Juris remediis cogi & compelli queant. Liceatque Episcopo, ex rationabili causa superiores regulares admonere, ut ejusmodi Confessores atque Administratores amoveant: iisque superioribus id facere detrectantibus aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem praedictos Confessores & Administratores amovendi quoties & quando opus esse judicaverit. Ac similiter possit Episcopus, unà cum Superioribus regularibus, quarumcunque Abbatissarum, Priorissarum, Praefectarum, vel Praepositarum eorundem Monasteriorum, quocumque nomine appellentur, electionibus per se, vel per alium interesse, ac praesidere; absque

absque ulla tamen ipsorum Monasteriorum impensa.

§. 6. Ac demum habeat Episcopus, tanquam dictæ Sedis delegatus, auctoritatem coercendi, ac puniendi quoscumque exemptos tam sæculares quam regulares, qui in alienis Ecclesiis, aut quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia; & in Ecclesiis suis, aut suorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente, prædicare præsumpserint. Ita ut Episcopi in supra scriptis casibus, in prænominate personas, in præmissis omnibus & singulis, aut circa ea quoquo modo delinquentes, quoties, & quando opus fuerit, etiam extra Visitationem, per censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas, uti ejusdem Sedis delegati, procedere, omnemque jurisdictionem exercere liberè & licitè valeant.

§. 7. Decernentes, sic per quoscumque Iudices quavis auctoritate fungentes, etiam Sacri Palatii Auditores, nec non Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; Irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, & vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujusvis alterius instituti, etiam necessario & in individuo exprimendi, Monasteriorum, Conventuum, Capitulorum, Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque tam sæcularium quam regularium locorum, nec non illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis etiam in corpore Iuris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine foundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis; Conservatorum deputacionibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Episcopi deferre minime teneantur; & quibusvis aliis, sub quibuscumque te-

noribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus decretis, etiam Motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis & iteratis vicibus approbatis, & innovatis; etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus & formis specialis & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, quibus quoad ea, quæ iisdem præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permanens, specialiter & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Cæterum quia difficile foret præsentibus literas ad singula quæque loca deferri, ut eæ tamen omnibus innotescant, mandamus illas ad valvas Lateranen. & Principis Apostolorum de urbe Basilicarum atque Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ publicari & inibi affigi, & per aliquod temporis spatium dimitti, eisque detractis, earum exempla eo in loco relinquere.

§. 10. Ac volumus, ut earundem præsentium litterarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo Prælati seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, in iudicio, & extra illud, ubi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti, declarationis, decretorum, derogationis, mandati & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno incarnationis Dominicæ MDCXXII, Nonis Februarii, Pontificatus Nostri Anno secundo.

In nomine Domini Amen, Anno à Nativitate Domini nostri JESU Christi 1623 indictione Sexta, die vero octava Mensis Februarii; Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri D. GREGORII divina providentia Papæ XV, anno secundo, retrospectæ litteræ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. Principis Apostolorum de urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ & in arce Campi Floræ, dimissis ibidem earundem litterarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium & exinde remotis, deinde dimissis earundem litterarum copiis affixis, ut moris est, per nos Cosmum Modium & Alexandrum de Rocchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursores,

Octavius Spada Magister Cursorum.

vj E e 2

Sub-

Subsequuntur hic aliquot dubia super ista Con-
stitutione exorta, Quorum resolutiones
mox subjicientur.

Posita constitutione fel: record: GREGORII XV. de
Exemptorum privilegijs &c: Dubitatur.

I. **A**N liceat Episcopis visitare Altaria regularium Ecclesiarum, quibus cura animarum personarum sæcularium non incumbit, aut loca, ubi in iisdem Ecclesijs asservatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi audiuntur Confessiones personarum sæcularium.

II. An Episcopi possint Regularibus præscribere, ut certis tantum in locis ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel alias illorum privilegia restringere, ac moderari in Sacramentis administrandis?

III. An facultas Episcopis per Constitutionem attributa in exemptos tam sæculares quam regulares, intelligatur etiam tributa in personis nullius Diocesis?

III. An eadem facultas competat inferioribus Prælati proprium territorium, ac Iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.

V. An per eandem Constitutionem in illis verbis possit Episcopus unà cum superioribus regularibus quarumcunque Abbatissarum &c: electionibus per se vel per alium interesse, ac præsidere; Ius Abbatissas confirmandi Episcopis attributum censeatur.

VI. An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati debeant ab Episcopo examinari & approbati?

VII. An Superiores Regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicationem electi, seu Deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro confessionibus Sanctimonialium sibi subiectarum audiendis.

VIII. An confessiones, quas audiunt superiores Regulares electi, seu Deputati vel confirmati post publicationem & scientiam tenoris dictæ Bullæ, non obtenta Episcopi approbatione, sint nullæ, atque irritæ nec ne?

IX. An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad confessiones personarum sæcularium audiendas censeantur etiam approbati ad audiendas confessiones Monialium sibi subiectarum.

X. An Regularis ad audiendas Confessiones Monialium unius Monasterii ab Episcopo approbatus, Confessiones Monialium alterius Monasterii audire possit?

XI. An Confessores Regulares extraordi-

narii semel ab Episcopo deputati & approbati ad audiendas Monialium Confessiones pro una vice infra annum ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini, possint, virtute dictæ approbationis, pluries tanquam Confessores extraordinarii, earundem Confessiones audire absque nova Episcopi licentia?

XII. Cum in eadem Constitutione statutum sit, ut liceat Episcopo ex rationabili causa Superiores Regulares admonere ut amoveant Confessores Monialium, atque Administratores bonorum ad earundem Monialium Monasteria pertinentium, iisque superioribus id facere detrectantibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores & Administratores amovendi quoties & quando opus esse judicaverit: An ejusmodi causam Episcopus superioribus Regularibus significare teneatur?

XIII. An eadem Constitutio qua parte supponit Episcopi Iurisdictioni Regulares delinquentes circa personas degentes intra septa Monasteriorum Monialium, aut circa clausuram, vel bonorum administrationem eorundem Monasteriorum, habeat locum in omnibus delictis, an vero solum in notorijs & cum scandalo populi?

SVBSEQVNTVR
DECLARATIONES

ad supradicta dubia à Congregatione
Cardd: S. Concilii Tridentini Interpretum datæ, & ab isto & VRBANO VIII ejus successore respective approbatæ.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, Constitutionem Sanct. mem. GREGORII XV. de exemptorum privilegijs, nequaquam subijcere Regulares exemptos, quibus cura animarum personarum sæcularium non incumbit. Episcoporum jurisdictioni in his, quæ Sacramentorum Administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis personis sæcu-

ſæcularibus adminiſtrandis iidem Regulares delinquant: ac propterea

Ad primum dubium reſpondit, Episcopis non licere in vim ejuſdem Conſtitutionis viſitare Altaria Eccleſiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura perſonarum ſæcularium, nec loca, ubi in iuſdem Eccleſiis aſſervatur Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, vel ubi Confeſſiones perſonarum ſæcularium audiuntur.

Ad II. Hac in parte Conſtitutionem nihil novi Iuris induxiſſe, nec ullam novam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuiſſe: Ideoque in vim ipſius Conſtitutionis non poſſe Episcopos Regularibus præſcribere, ut certis tantum in locis, ac temporibus aut certarum perſonarum Confeſſiones audiant, vel aliàs illorum privilegia in Sacramentis adminiſtrandis retringere aut moderari. Quod ſi aliunde Episcopis huiuſmodi facultas competat, illam non fuiſſe ab eadem conſtitutione ſublata.

Ad III. Cenſuit ejuſmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in perſonas nullius Diœceſis.

Ad IIII. Non competere.

Ad V. Ius confirmandi Abbatiffas minime fuiſſe Episcopis per Conſtitutionem attributam.

Ad VI. Confeſſores quidem extraordinarios Monialium nullatenus, poſſe poſt Conſtitutionem illarum Confeſſiones audire, niſi prius ab Episcopo Diœceſano idonei iudicentur & approbentur. Ordinarios verò Confeſſores ante Conſtitutionis publicationem deputatos poſſe, durante triennio ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confeſſionibus Sanctimonialium audiendis abſque alio examine & approbatione Episcopi. Quodſi contingat, ut illorum facultas à Sede Apoſtolica ultra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.

Ad VII. Superiores Regulares electos, ſeu deputatos ante Ipſius Conſtitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competit audiendi Confeſſiones Monialium ſibi ſubjectarum, poſſe, durante eorum officio, pergere ſine alia Episcopi approbatione in Confeſſionibus audiendis illarum tantum, quæ ſponte ac proprio motu id ab eis petierint. At verò eos, qui poſt Conſtitutionem eligentur aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officiis, ſeu dignitatibus, expleto jam tempore à Conſtitutionibus cujuſque Ordinis, vel alias legitime præſinito ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam poſſe Sanctimonialium Confeſſiones audire, niſi prius à Diœceſano Episcopo, idonei iudicati, atque approbati fuerint.

Ad VIII. Confeſſiones huiuſmodi nullas atque irritas eſſe.

Ad IX. Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad Confeſſiones perſonarum ſæcularium audiendas, nequaquam cenſeri approbatos ad audiendas Confeſſiones Monialium ſibi ſubjectarum, ſed egere quoad hoc ſpeciali Episcopi approbatione.

Ad X. Regularem ad audiendas Confeſſiones Monialium unius Monasterii ab Episcopo approbatum, minime poſſe audire Confeſſiones Monialium alterius Monasterii.

Ad XI. Confeſſores extraordinarios ſemel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium Confeſſiones pro una vice audiendas, haud poſſe pluries in vim approbationis ejuſmodi illarum Confeſſiones audire: Sed ab Episcopo toties eſſe approbandos, quoties caſus deputationis contigerit.

Ad XII. Non teneri ejuſmodi cauſam ſignificare ſuperioribus Regularibus; Sed hoc relinqui arbitrio & prudentiæ Episcoporum, quorum Conſcientiam Sacra Congregatio ſerid oneravit, ne facultate ſibi hac in parte attributa quoquo modo abutantur, ejuſ rei in diſtricto Dei Iudicio rationem reddituri.

Ad XIII. Conſtitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notoriis tantum, & cum populi ſcandalo.

Quæ Sacræ Congregationis reſponſa ad ſe relata ſel. record. GREGOR. XV. & S. D. N. VRBANUS VIII in omnibus approbarunt.

A. Card. Caetanus.

Proſper Fagnanus S. Congreg. Secr.

Subſequentur alia duo Dubia, ab eadem Congregatione declarata & à Sanctiſſimo D. N. approbata.

AN Regularis abſque legitima licentia *Dub.* accedens ad Monasterium Monialium Regularibus ſubjectarum, ibique in loco colloquiis deſtinato cum Moniali colloquens, à Diœceſano Episcopo, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegato, coerceri & puniri poſſit?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit, Poſſe. *Reſolutio d. Dubii.* Quam Congregationis ſententiam Sanctiſſimus Dominus Noſter VRBANUS VIII. ad ſe relatam approbavit.

An liceat Episcopo in vim Conſtitutionis Sanct. memor. GREGOR. XV. de exemptorum privilegiis, punire Regulares, qui ad Abbatiffæ electionem procedunt, ante tempus ipſi Episcopo ſignificatum, aut die Electionis eidem nullatenus prænunciata? *Dub.*

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii *Declaratio dicti Dubii.*

Tridentini Interpretum respondit. Regulares ex eadem Constitutione ita demum teneri Episcopo significare diem Electionis Abbatissæ, eumque usque ad præfinitum tempus expectare, si antea ipse expressè declaraverit, se uti velle facultate sibi hac in parte attributa, Abbatissarumque electionibus per se vel per alium interesse, ac præsidere. Post eam verò

declarationem licere Episcopo animadvertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non prænunciata, ad Abbatissæ electionem procedunt.

Cof. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congreg. Secr.

G.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

Um sicut accepimus, aliquæ fuerint ortæ differentie inter venerabilem fratrem Joannem Episcopum Angelopolitan. sive popule Sanctorum Angelorum in Indiis Occidentalibus ex una, & dilectos filios Clericos Regulares Societatis Jesu partibus ex altera, de, & super munere prædicationis verbi Dei in propriis eorundem Clericorum Regularium petita solum Episcopi benedictione, quam in alienis Ecclesiis petita, & obtenta ab eodem Episcopo Diocesano licentia exercendi; nec non super Confessionibus Laicorum audiendis prævio examine, sive approbatione ejusdem Episcopi Diocesani, quæ dicti Clerici Regulares in vim Privilegiorum prædictæ Societati Apostolica auctoritate concessorum sibi proprio jure licere prætendebant, & desuper in partibus fuerit deventum ad plures actus judiciales, & pro parte Clericorum Regularium hujusmodi ad Electionem conservatorum privilegiorum hujusmodi: Nobisque tam dicti Joannis Episcopi, quam eorundem Clericorum Regularium nomine pro sopiendis differentiis hujusmodi quædam dubia decisionem differentiarum præfatarum, nec non jurisdictionem Ordinariorum in exemptos, & ipsorum Clericorum Regularium exemptionem à jurisdictione Ordinarii concernentia fuerint proposita, ad quæ ambæ partes responderi, & quid desuper observandum sit, auctoritate Nostra Apostolica statui & stabiliri desiderabant.

§. 2. Nos, qui omnium fidelium & præsertim Ecclesiasticorum quieti libenter incumbimus, differentias prædictas, totumque negotium particulari congregationi aliquorum venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ R. E. Cardinalium, & dilectorum Romanæ Curie Prælatorum examinan. commisimus,

qui auditis sæpius Procuratoribus prædicti Joannis Episcopi nec non procuratore Generali Societatis prædictæ, negotio maturè discusso, omnibus dubiis, & petitionibus hinc inde propositis, responderunt prout sequitur, videlicet:

§. 3. Sacra Congregatio à Sanctissimo Domino Nostro deputata super controversiis vertentibus inter Episcopum Angelorum in Indiis Occidentalibus, & Religiosos Societatis Jesu sæpius auditis procuratoribus ab eodem Episcopo ad Urbem allegatis, nec non ipsius Societatis Procuratore Generali, negotioque accuratè discusso, censuit prædictos Religiosos nequaquam posse in Civitate & Diocesi Angelopolitana personarum sæcularium Confessiones audire sine approbatione Episcopi Diocesani, nec verbum Dei prædicare in Ecclesiis sui ordinis, non petita ipsius benedictione, nec in aliis Ecclesiis sine ejus licentia, nec in Ecclesiis etiam sui ordinis ipso contradicente, & contraveniente, ab Episcopo tanquam Sedis Apostolicæ Delegato coerceri, & puniri posse etiam censuris Ecclesiasticis in vim Constitutionis Sanct. mem. Gregorii X V. quæ incipit, Inscrutabili Dei providentia. Ac proinde memoratis Religiosis, qui hujusmodi approbationem, ac licentiam se obtinuisse non docuerint potuisse Episcopum, seu ejus Generalem vicarium præcipere sub poena excommunicationis latæ sententiæ, ut à Confessionibus audiendis & verbi Dei prædicatione abstinerent, nec ob eam causam licuisse dictis Religiosis quasi à manifestis injuriis, & violentiis eligere Conservatores, eosque, ut præfertur electos in Episcopum, ejusque vicarium Generalem indebitè, ac nulliter excommunicationem fulminasse. Cæterum sancta congregatio seriò in Domino hortatur, ac monet Episcopum, ut Christianæ mansuetudinis memor erga Societatem Jesu,

quæ